

Aslak Eilertsen husker tilbake til grunnboring anno 1938:

— Vi gikk rundt og rundt halve året

Aslak har gått mange skosåler skjeve for vegvesenet

Bjarne Langseth

Et vanlig bor, men med tverrstag og 250 kilos tyngde. Fire mann gikk rundt og rundt et halvt års tid. For hver femtiende runde ble det målt — noen få centimetre ned ved hver måling — flere uker på hvert hull. Det var grunnboring anno 1938/39, og Aslak Eilertsen fra Tana var en av dem som var med. Han innrømmer at den første tida gikk det litt rundt i hodet, også etter at arbeidsdagen var slutt. Nå er imidlertid Aslaks 45-års arbeidsdag i vegvesenet slutt, og han minnes mange harde tak og mange mil med beina som framkomstmiddel.

«Statens vegvesen vil få uttrykke anerkjennelse og takk for pliktoppfyllende arbeid i etatens tjeneste,» står det på diplom et Aslak Eilertsen fikk da han gikk av med pensjon like før jul. Og anerkjennelse har han fortjent, Tanaværingen som har brukt beina mer enn de fleste, enten det nå var til å «gå boret rundt og ned» eller til å sparke 7 mil på Tanaelva fra Alleknjarg til Roavvegiedde — og tilbake igjen, hver helg. Tunge bærer ble det også både av utstyr og proviant.

— Det var hardt mange ganger, men vi ble da i god form, og jeg har aldri vært sykemeldt én dag.

Fra trillebår til dumper

Aslak Eilertsen var 17 år da han begynte i vegvesenet, og begynnelsen det var «skitjobbene». Det ble sesongarbeid de første årene, men fra og med krigsårene var han fast ansatt. Det vil ta for lang tid å liste opp alle anleggene han har vært med på, men det kan nevnes stikkord som: Elvenes, Kongsfjord, Kjøllefjord og indre riksveg.

Tana bru har han vært med å bygge to ganger. Det ble imidlertid mye maskinkjøring etterhvert for Aslak. Den første «maskina» var trillebåra, deretter ble det traktor, hjullaster og dumpere. Veghøvler var også hans arbeidsplass i mange år.

7 miles sparketur på jobb

— Men det var nå ikke så mye motorisert transport før i tida, du fikk vel bruke beina av og til også?

— Om det ble? vi gikk til og fra arbeidsstedene, og vi gikk med tunge bærer av verktøy og proviant. Mens jeg var på vinterarbeid i Roavvegiedde brukte jeg sparken som framkomstmiddel til og fra jobben. Søndag kveld sparket jeg de vel 7 milene fra Alleknjarg til Roavvegiedde, og lørdag etter endt arbeidstid brukte jeg samme transport tilbake. Turen tok 5—6 timer og når det ikke var sparkeføre, så brukte jeg 8—9 timer å gå.

— All denne gåinga og bæringa, gikk det ikke på helsa løs?

— Det var hardt, ingen tvil om det, men jeg har aldri vært sykemeldt en dag i løpet av disse 45 årene i vegvesenet.

— Det har vært en voldsom utvikling på alle felter i samfunnet vårt i løpet av disse 45 årene. Trillebærer, grunnboringrunddans og 7 miles sparetur til arbeidsstedet, slike ting er nå avleggs. Har det vært en utvikling av det gode, eller er ungdommen blitt for late av for mange goder?

— Det er nå jeg skulle vært ung. Nå er det så fint å kjøre maskiner, og jeg likte så godt de siste årene.

Aktiv pensjonisttilværelse

Aslak Eilertsen er 62 år og en ung pensjonist. Han har ingen planer om å tilbringe pensjonisttida i sofakroken. Til det er interessene for mange ute i naturen.

— Jeg går meg en skitur i ny og ne, senere blir det fisketurer og bærturer. Det er nok å gjøre når man bare holder seg aktiv og utendørs, sier en ung pensjonist med 45 år i vegvesenets tjeneste.

Anerkjennelse og takk fikk Aslak Eilertsen da han gikk av med pensjon like før jul. 37 år står det på diplom et, men i 45 år har Aslak vært i vegvesenets tjeneste. De første årene er ikke registrert i etatens papirer. Eilertsens arbeidsdag er likevel lang nok til at han med god samvittighet kan trekke seg tilbake og nyte sin pensjonisttilværelse i Tana.

(Foto: Bjarne Langseth)